

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΦΜ ΓΙΑ κ. Ι. ΜΑΡΙΝΟ - 25/4/2023
ΟΜΙΛΙΑ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΟΜΜΑ κ. Νίκου Πιμπλή

Είναι μεγάλη χαρά και τιμή που μου δίδεται η ευκαιρία να απευθύνω σύντομο χαιρετισμό στην τιμητική αυτή εκδήλωση για τον Γιάννη Μαρίνο. Είναι μια γιορτή του Συλλόγου. Οι γιορτές του Συλλόγου είναι γιορτές του Μεγάρου, όπως οι γιορτές του Μεγάρου είναι και γιορτές του Συλλόγου - οι δύο Οργανισμοί είναι ένα και ο Γιάννης Μαρίνος είναι ένας από τους πολύ δυνατούς, μεγάλους, συνεκτικούς κρίκους. Το ΔΣ του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών στερείται πλέον τις υπηρεσίες του, γιατί οικειοθελώς αποφάσισε να αποχωρήσει, του απέδωσε όμως τον τίτλο του επιτίμου Αντιπροέδρου. Η πόρτα του ΔΣ είναι όχι μόνον πάντα ανοιχτή, αλλά αισθανόμαστε κάθε φορά που συνεδριάζουμε αισθητή και έντονη την απουσία του. Η παρουσία του ήταν συνυφασμένη με το Συμβούλιο, και η προσφορά του και η συμμετοχή του ήταν πάντα ανεκτίμητη.

Κύριε Μαρίνο, υπήρξατε αρωγός και πρώτο στήριγμα όλων των Προέδρων του ΔΣ, του Χρήστου Λαμπράκη βέβαια, αλλά και των νεοτέρων. Η σοφία, η νηφαλιότητα, η γενναιοδωρία χρόνου και σκέψης ήταν στη διάθεσή μας συνέχεια για το Μέγαρο και η συμμετοχή σας και η προσφορά σας παροιμιώδεις. Η αγάπη σας για το Μέγαρο και η προσφορά σας, ανεκτίμητη, και θέλω να τονίσω σε αυτόν τον σύντομο χαιρετισμό, ότι ήταν σημαντική και πολύτιμη και στα εύκολα και στα δύσκολα. Δηλαδή και στη μουσική, τον προγραμματισμό και την οργάνωση των συναυλιών με τη χαρά που νιώθουμε όταν βγαίνει το πρόγραμμα που θέλουμε, αλλά και στα δύσκολα, στα χρόνια της κρίσης. Συγκρατώ λοιπόν ιδιαίτερα, από την πρώτη περίοδο στην οποία ασχολήθηκα με το Μέγαρο με άλλη ιδιότητα, τα δύσκολα χρόνια της αμέσως μετά Λαμπράκη εποχής, όταν το Μέγαρο ήταν μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας, τη σταθερή σας στάση στην αναζήτηση συμβιβασμών, εύλογων λύσεων, με γνώμονα την σωτηρία του Μεγάρου και την ολοκλήρωση της αποστολής του. Αγώνας και αγάπη για τη Μουσική, βέβαια, πίστη στην αποστολή του Μεγάρου, αλλά και αίσθηση ευθύνης για την πραγμάτωση του σκοπού του. Συγκρατώ ιδιαίτερα εντέλει, μετά από όλα όσα περάσαμε, την υπεράσπιση - ως λύση ανάγκης αλλά και ως επιλογή λογικής - την ένταξη του Μεγάρου στον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα και την υπόδειξη της πλειοψηφίας των μελών της διοίκησής του από το Δημόσιο. Η συμμετοχή σας στο να καταστεί αυτή η συνολική λύση εύλογη και αποδεκτή ήταν πάρα πολύ σημαντική, ακόμα και αν δεν ήταν πιθανώς αυτή που όλοι θα θέλαμε και σχεδιάζαμε εξ υπαρχής. Νομίζω ότι αυτός ο τρόπος σκέψης οδηγούσε τα πράγματα σε λύσεις κοινής λογικής. Μόλις αναφερθήκαμε στο βιβλίο σας για τον κοινό νου και τη στήλη στο ΒΗΜΑ και στη συνολική στάση που σας χαρακτηρίζει. Αυτή η κοινή λογική δεν είναι πια, όπως όλοι μάθαμε, τόσο κοινή στην Ελλάδα των πολιτικών παθών και των ανέμων αντιδικιών. Η επιμονή λοιπόν στον ρεαλισμό και στην αναζήτηση του εφικτού, με τήρηση πάντα των βασικών αρχών, είναι τα στοιχεία αυτά που με τη δική σας συμμετοχή συνέβαλαν στην διάσωση του Μεγάρου, και άρα τολμώ να πω ότι επιτρέπουν σήμερα να βλέπουμε την επιστροφή του Μεγάρου στην κανονικότητα, και τη συμμετοχή του - στην πρώτη γραμμή - στα πολιτιστικά πράγματα της χώρας. Πριν δέκα χρόνια αυτό δεν ήταν καθόλου προφανές. Θα προσθέσω επίσης, μια και σήμερα βρισκόμαστε εδώ σε στενό και οικείο κύκλο, που η όσμωση Συλλόγου - Μεγάρου είναι μεγάλη, ότι η επιλογή της λύσης αυτής ήταν κυρίως δείγμα ρεαλισμού, διότι εντέλει και σήμερα η πλειοψηφία των μελών του ΔΣ του Μεγάρου συμβαίνει να είναι και Μέλη του Συλλόγου, έστω και αν αυτό προκύπτει εν τοις πράγμασι, ανεξάρτητα από τις ειδικές ρυθμίσεις. Για όλα αυτά, κύριε Μαρίνο, θα σας είμαστε πάντοτε ευγνώμονες, το Μέγαρο στο σύνολό του.